

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Muszka Sándor Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Muszka Sándor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Mozsolits Beáta ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű és II.rendű alperes neve (mindketten: I.-II. rendű alperes címe szám alatti lakosok) II. rendű alperesek ellen szerződés létrehozása iránt indított perében az Egri Törvényszék 2012. április 27. napján kelt 4.P.20.077/2011/45. számú ítélete ellen a felperes részéről 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek együttesen 25.000 (Huszonötezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 160.000 (Egyszázhatvanezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az 1990. január 22-én alapított ... Kft.-nek a felperes és felesége, valamint az alperesek a tagjai, egyik önálló ügyvezetője a felperes. A peres felek és a ... Kft. 2008. december 19-én megkötötték az ügyvéd által ellenjegyzett perbeli megállapodást, amelynek 1. pontjában rögzítették, hogy... és... üzlettársakként több évtizedes együttműködés eredményeként közösen hoztak létre egy bortermelő vállalkozást, amely számos elemből: társasági vagyontól, mezőgazdasági ingatlanokból, ingóságokból, stb. áll. A szerződés célját akként határozták meg, hogy az alapvetően előszerződési hatállyal a közös vállalkozás teljes és végleges megszüntetésére irányul. A 2./ pontban úgy rendelkeztek, hogy a társaság vagyonát és a közös gazdálkodást szolgáló ingatlanokat, ingóságokat és állatokat a felperes szerzi meg, melynek ellenértékeként „teljes körű elszámolásuk eredményeképpen” 2009. január 1-jétől 2011. november 30. napjáig részletekben megfizet az alpereseknek 17.000.000 forintot. Megállapodtak abban is, hogy a későbbiekben három különböző szerződést kötnek egymással. Ezek egyike volt a 2009. március 31-éig megkötendő üzletrész átruházási szerződés, melynek értelmében a felperes

névértéken megvásárolja az I-II. rendű alperesek ... Kft.-ben fennálló üzletrészét 1.000.000. - 1.000.000 forintért akként, hogy ez az összeg részét képezi az általa teljesítendő 17.000.000 forint összegű kötelezettségnek. A másik kettő később megkötendő szerződés tárgya a vállalkozás működéséhez szükséges ingatlanok felperes részére történő átruházása volt. A felperes vállalta, hogy a szerződések megkötéséig kizárólagosan használja és gondozza ezeket a területeket, eleget tesz az ingatlanokat „terhelő hitelek visszafizetési feltételeinek”, és ő viseli az ingatlanokkal kapcsolatos valamennyi költséget, beleértve az őstermelői járulékot is. A hitelek közül az I. rendű alperes területeit terhelő 64.724.959 forint összegű hitelt és a II. rendű alperes területeit terhelő 64.388.640 forint összegű hitelt nevesítették azzal, hogy az ingatlanok egyrésze jelzálog biztosítékként szolgál a korábban felvett kölcsönökre. A ... Kft. készfizető kezességet vállalt a felperest terhelő 17.000.000 forint összegű kötelezettség teljesítésére, és arra, hogy ebből a célból 2009. január 31. napjáig felhatalmazó levelet ír alá, amely alapján az I. rendű alperes a Kft. bankszámlái ellen azonnali inkasszóra válik jogosulttá. A felperes a 2009. április 20-ai keltezésű levelében felszólította az I-II. rendű alpereseket, hogy 8 napon belül keressék fel a megállapodást ellenjegyző ügyvéd irodáját a 2009. március 31-én esedékessé vált üzletrész átruházási szerződés megkötése céljából. Az I-II. rendű alperesek a levelet 2009. április 21-én átvették, de üzletrészüket átruházásától elzárkóztak. A ... Kft. a megállapodásban megjelölt felhatalmazó levelet nem adta ki az I. rendű alperes részére. A 2011. október 11-ei keltezésű közjegyzői okiratban foglalt nyilatkozat szerint az ... Bank a hosszabb ideje fennálló fizetési késedelem miatt felmondta a megállapodásban megjelölt és az I-II. rendű alperes területeit terhelő hitelek alapjául szolgáló kölcsönszerződést.

A felperes keresetében a Ptk. 208. § (3) bekezdése alapján azt kérte, hogy a bíróság a 2008. december 19-ei megállapodás 2./a./ pontjának megfelelő tartalommal hozza létre az üzletrész adásvételi szerződést, melynek értelmében az I-II. rendű alperesek ... Kft.-ben meglévő üzletrészét névértéken, személyenként 1.000.000 (összesen 2.000.000) forintért megveszi. Azt állította, hogy a megállapodásból ráháruló kötelezettségeknek maradéktalanul eleget tett, így hiánytalanul megfizette a 17.000.000 forint esedékessé váló részleteit, és törlesztette az ingatlanokat terhelő hiteleket. Erre figyelemmel az alperesek indokolatlanul zárkóztak el az üzletrész átruházására irányuló szerződés megkötésétől.

Az I-II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontjuk szerint a 2008. december 19-ei megállapodás aláírásakor nem volt közöttük teljes körű akarategység a részletkérdéseket illetően, ezért nyilatkozataik egyezősége hiányában a Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdései értelmében nem jött létre közöttük szerződés, ezért a megállapodásra az érvénytelen szerződésekre vonatkozó jogkövetkezményeket kell alkalmazni. Vélekedésük szerint a felperes magatartása is ezt tükrözi, aki a 17.000.000 forintos törlesztés megkezdésén kívül további kötelezettségeit nem teljesítette: nem fizette az átvállalt hiteltartozást és az őstermelő járulékot, és nem adta ki az azonnali inkasszóra feljogosító felhatalmazást sem. A megállapodás ingatlanokra vonatkozó rendelkezései nem

felelnek meg a XXV. számú PED előírásainak, mivel nem határozták meg az egyes ingatlanok vételárát, és nem jelölték meg a 2./c./ pontban felsorolt ingatlanok fekvését és helyrajzi számát. Az utóbbi ingatlanok vonatkozásában a térítésmentes felperesi tulajdonszerzés egyébként is ellentmondásban áll valós szándékukkal, mivel ingyenes tulajdon-átruházásra nem terjedt ki az akaratuk.

A Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.21.335/2010/3. számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 500.000 forint elsőfokú és 98.000 forint másodfokú perköltséget. Kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy felhívásra egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 270.000 forint kereseti illetéket. Megállapította, hogy a felperes részéről 120.000 forint, míg az I-II. rendű alperesek részéről 68.200 forint illetéket az állam visel.

Ítéletének jogi indokolása szerint a Ptk. 205. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a megállapodás megkötésekor a közös vállalkozás megszüntetésére irányuló szerződéskötési szándék mellett, a felek azzal kapcsolatos akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezése is megtörtént-e. A megállapodás aláírásának az előzményei és az írásban rögzített nyilatkozatok tartalmi elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felek nem határozták meg kellő pontossággal a megszüntetni kívánt közös vállalkozás mibenlétét és az abba tartozó ingó- és ingatlanvagyon, valamint azt, hogy a vagyonhoz kapcsolódó jogosultságokon és terheken mit értenek. Ebből következően nem állapítható meg, hogy a felperes 17.000.000 forintos fizetési kötelezettsége milyen elszámoláson alapul és azon belül mennyi az egyes vagyonelemek ellenértéke. Ez a hiányosság azt jelenti, hogy a felek nem egyértelműen határozták meg a 17.000.000 forintos fizetési kötelezettséggel mint ellenszolgáltatással szemben álló szolgáltatás tárgyát, és e lényeges kérdésben való megállapodásuk nélkül nem jött létre közöttük szerződés. A létre nem jött szerződés alapján az I-II. rendű alperesek nem kötelesek a megállapodásban megjelölt szolgáltatások teljesítésére, ezért az alaptalan keresetet elutasította. Ettől függetlenül kifejtette, hogy létrejötté esetén a megállapodást alaki okból kellene érvénytelennek tekinteni. A Ptk. 208. § (1) bekezdése és 365. § (3) bekezdése értelmében ugyanis az egyes ingatlanok vételárát külön-külön kellett volna meghatározni, amelynek írásba foglalása nélkül a szerződés a Ptk. 217. § (1) bekezdése szerint semmis. Erre figyelemmel az I-II. rendű alperesek érvénytelenségi kifogását megalapozottnak tekintette. A 2009. március 31. előtt esedékessé váló szolgáltatások tekintetében rámutatott, hogy a ... Kft. jogos ok nélkül mulasztotta el az azonnali beszédési megbízást lehetővé tevő felhatalmazó levél kiadását, holott annak határideje 2009. január 31-én lejárt. Azt azonban az I-II. rendű alpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk, hogy a felperes nem teljesítette az ingatlanokat terhelő hiteltörlesztést, és nem fizette meg az őstermelői járulékot. Kifejtette, hogy a 2009. március 31. előtt megvalósuló szerződésszegés bizonyítottságának a hiányában nincs helye a Ptk. 313. és 300. §-ai alkalmazásának.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljesítését kérte. Hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében már állást foglalt a 2008. december 19-ei megállapodás létrejöttéről és érvényessége felől. Vélekedése szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem tárt fel olyan új adatot és többletényállási elemet, amely a hatályon kívül helyező végzéssel szemben a megállapodás létre nem jöttére vagy érvénytelenségére utalna. Ebből következően az elsőfokú bíróságnak abból kiindulva kellett volna döntenie, hogy a felek jogviszonyát érvényes szerződés szabályozza. Fenntartotta, hogy a szerződésből eredő kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette, ezért az I-II. rendű alperesek alaptalanul tagadták meg az üzletrész adásvételi szerződés megkötését.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, hogy a perbeli megállapodást egységes egészként kell kezelni, abból nem lehet kiragadni az üzletrész adásvételi szerződés megkötésére irányuló kötelezettséget. Ennek teljesítésére azért nem kötelesek, mert a felperes sem tett eleget a megállapodásban foglaltaknak, mivel nem törlesztette az átvállalt kölcsönöket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Fővárosi Ítéltábla kiegészíti a következőkkel.

A perbeli megállapodás 2./b./ pontjában megjelölt, és az I-II. rendű alperesek területeit terhelő birtokfejlesztési hiteleket az ... Bank kezelte. A hitelek első törlesztő részletének a megfizetése 2009. március 31-e után, 2009. április 30-án vált esedékessé. A hitelek visszafizetését egyik fél sem kezdte meg - az első törlesztésre sem került sor -, ezért 2011. október 11-én az ... Bank azonnali hatállyal felmondta mind az I. rendű, mind a II. rendű alperessel megkötött hitelszerződést.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, de annak jogi indokolását nem osztotta, ezért azt a következőkben részletezésre kerülő okfejtés szerint alapjaiban módosította.

A felperes keresete lényegében a perbeli megállapodás teljesítésére irányult [Ptk. 198. § (1) bekezdés], mivel annak előszerződési hatályára tekintettel azt kérte, hogy a bíróság hozza létre az üzletrész adásvételi szerződést. Az elsőfokú bíróság az elsődleges alperesi védekezést elfogadta, és azzal az indokkal utasította el a keresetet, hogy a felek megállapodása nem terjedt ki valamennyi általuk lényegesnek minősített kérdésre [Ptk.

205. § (2) bekezdés], ezért nem jött létre közöttük szerződés. Ezzel a következtetéssel a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet.

A perbeli megállapodást megkötése előtt a felek hosszas egyeztetést folytattak közös gazdálkodásuk felszámolása érdekében, melynek során tartozásaikra is kiterjedően számbavették a vállalkozásukhoz kapcsolódó vagyoni elemeket. A tárgyalásaik eredményeként kialakult konszenzus lényegét a felperes és az I. rendű alperes a 2008. december 19-én aláírt feljegyzésben rögzítette, amely szerint a gazdálkodáshoz kapcsolódó ingó-, ingatlan- és társasági vagyont azok terheivel együtt a felperes szerzi meg, melynek ellenértékeként megfizet az I-II. rendű alpereseknek 17.000.000 forintot. Ezt a megegyezést még ugyanaznap teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalták azzal, hogy elkészítették a perbeli megállapodást, melynek 1./ pontjában - a feljegyzéssel egybecsengően - felsorolták a közös vállalkozás vagyoni elemeit, míg a 2./ pontban megerősítették, hogy a szerződéskötéssel a közös vállalkozás teljes és végleges megszüntetése a céljuk. Ezután részletezték a cél elérése érdekében rájuk háruló kötelezettségeket és az általuk teljesítendő szolgáltatásokat. Ezzel a tartalommal olyan atipikus szerződést hoztak létre, amely egyik Ptk.-ban szabályozott szerződéstípusnak sem felel meg.

A Ptk. 198. § (1) bekezdése szerint a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére. Ebből következően a szerződés létrejötte szempontjából valóban különös jelentősége van annak, hogy a szerződő felek milyen szolgáltatás teljesítésére kötelesek, illetve milyen szolgáltatás követelésére jogosultak. A perbeli megállapodásban azonban ezek a szolgáltatások mindkét oldalról világosan és egyértelműen meghatározásra kerültek.

A megállapodás - 2./ pontjában kimondott - alapvető előszerződési hatálya ellenére a felek csak az I-II. rendű alperesekre háruló szolgáltatásokról állapodtak meg előszerződési tartalommal. Az okirat 2./a./, b./, c./ pontjai szerint az alperesek azt vállalták, hogy az ott körülírt későbbi időpontokban három szerződést kötnek a felperessel; vagyis az alperesi szolgáltatás későbbi szerződéskötésre irányult. A megkötendő szerződések tárgyát is meghatározták: az elsőként esedékessé váló üzletresz adásvételre, a másik kettő pedig ingatlanok tulajdonjogának az átruházására irányult. Ezzel kimerítették az előszerződés Ptk. 208. § (1) bekezdésében előírt lényeges tartalmát, amely szerint a feleknek mindössze abban kell megállapodniuk, hogy későbbi időpontban egymással szerződést kötnek. Az előszerződés létrejöttéhez nincs szükség a később kötendő (végleges) szerződés lényeges feltételeiben való megállapodásra. Ezért teszi lehetővé a Ptk. 208. § (3) bekezdése, hogy a bíróság bármelyik fél kérelmére létrehozza a szerződést és megállapítsa annak tartalmát. A 2./c./ pontba feltüntetett 11 darab mezőgazdasági művelési ágú ingatlan helyrajzi számának megjelölése sem tartozik az előszerződésre, elég, ha a helyrajzi számok a végleges szerződésben feltüntetésre kerülnek. A perbeli megállapodásból hiányzó helyrajzi szám megjelölés nem utal a felek konszenzusának a hiányára, mivel valamennyien tisztában voltak vele, hogy melyik az a 11 darab ingatlan, amelyről rendelkeztek, hiszen azokat az alperesek helyrajzi szám szerint is felsorolták abban a 2008. december 16-ai e-mailben, amit a megállapodás előkészítése során az okratszerkesztő ügyvédnek küldtek az általuk elfogadott ajánlatról.

A felperesre háruló szolgáltatás csak annyiban volt előszerződés jellegű, amennyiben ő is vállalta, hogy a végleges szerződéseket későbbi időpontban megkötí az alperesekkel. A általa vállalt további kötelezettségek már a megállapodás aláírásától kezdődően terhelték. A 2./b./ pont utolsó bekezdéséből az tűnik ki, hogy a felperes ekkortól kizárólagosan használja és gondolja az ott megjelölt területeket, és eleget tesz az azokat terhelő hitelek visszafizetési feltételeinek, valamint ő viseli az ingatlanokkal kapcsolatos valamennyi költséget, beleértve az őstermelői járulékot is. Erre visszautalva a 2./c./ pontban úgy rendelkeztek, hogy az ott megjelölt ingatlanokkal a felperes gazdálkodik, de őt terhelik a költségek is, és neki kell visszafizetnie a felvett hiteleket. A 3./ pontban megerősítették, hogy a megállapodás aláírásának időpontjától a vállalkozással kapcsolatos valamennyi kötelezettség teljesítése a felperest terheli.

Az előzőek szerint a perbeli megállapodás aláírásától kezdődően a felperest nemcsak a - 2./d./ pontban egyértelműen meghatározott - 17.000.000 forint összegű készpénz-szolgáltatás terhelte, hanem más kötelezettségek is. Ettől kezdődően neki kellett megfizetnie a később átruházandó ingatlanokkal és az azon lévő vagyontárgyakkal kapcsolatos költségeket, és neki kellett törlesztenie az ingatlanokat terhelő hiteleket, amelyek közül kettőt a kölcsönösszeg feltüntetésével konkrétan megjelöltek. Ez azt jelenti, hogy a felperes lényegében átvállalta az I-II. rendű alperesek hiteltartozását.

A perbeli megállapodás megkötésében nem csak a peres felek vettek részt, hanem rajtuk kívül a ... Kft. is, amely egyrészt kézfizető kezességet vállalt a felperest terhelő 17.000.000 forintos kötelezettség teljesítéséért, és ehhez kapcsolódóan azt is vállalta, hogy 2009. január 31-éig olyan felhatalmazó levelet bocsát az I. rendű alperes rendelkezésére, amely lehetővé teszi a bankszámlája elleni azonnali inkasszót. Ezen kívül a Kft.-t terhelte a 2./c./ pontban felsorolt gépkocsik átruházása az alperesekre.

A kifejtettek szerint a szerződő felek olyan négyoldalú megállapodást kötöttek, amely a szerződés előkészítése során kialakult konszenzusuknak megfelelően kiterjedt minden lényeges kérdésre, amit a közös gazdálkodás felszámolásához szükségesnek tartottak; abban egyértelműen meghatározták azokat a szolgáltatásokat, melyeket céljuk elérése érdekében egymás felé teljesíteniük kell. Mindezt akaratukkal egyezően írásba foglalták, vagyis szerződésük a Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdései értelmében létrejött.

A 2008. december 19-ei megállapodás érvényességét nem érinti, hogy külön-külön, minden egyes ingatlanra lebontva nem határozták meg a vételárat, és a 2./c./ pontban megjelölt 11 darab mezőgazdasági ingatlan helyrajzi számát nem tüntették fel. Az ingatlanok átruházására irányuló adásvételi előszerződésre a Ptk. 208. § (1) bekezdése alapján irányadó Ptk. 365. § (3) bekezdésében foglalt alaki előírás kötelezővé teszi az írásbeliséget. Ennek az alaki követelménynek a perbeli megállapodás megfelel, mivel az a felek részéről az előszerződés lényeges

tartalmára kiterjedő akaratnyilvánítást tartalmaz [Ptk. 208. § (1) bekezdés]. A vételár és az átruházandó ingatlanok pontos megjelölése nem az előszerződés, hanem az adásvételi szerződés lényegi része [Ptk. 365. § (1) bekezdés], ezért az e feltételekre kiterjedő megállapodás írásba foglalása nem az adásvételi előszerződés alaki kelléke, hanem az alapján megkötendő végleges szerződésé. Erre figyelemmel az I-II. rendű alperesek megalapozatlanul hivatkoztak a perbeli megállapodás alaki okból fennálló érvénytelenségére.

A kereset eldöntéséhez a Fővárosi Ítéltáblának abban kellett állást foglalnia, hogy a létrejött és érvényes szerződés teljesíthető-e, és ha igen, fennállnak-e az üzletrész adásvételi szerződés létrehozásának a feltételei.

Az I-II. rendű alperesek következetesen azzal érveltek a kereset elutasítása mellett, hogy a felperes nem teljesítette a szerződésből eredő kötelezettségeit, többek között nem tett eleget az átvállalt hiteltörlesztésnek. A megismételt elsőfokú eljárás során beszerzett banki tájékoztatások azt támasztják alá, hogy az üzletrész adásvételi szerződés megkötésére megszabott határidő elteltéig, azaz 2009. március 31-éig a felperest nem terhelte mulasztás a hiteltörlesztésben, ami annak tudható be, hogy a perbeli megállapodásban nevesített nagy összegű kölcsönök visszafizetése még nem volt esedékes. A későbbiekben esedékessé váló hiteltörlesztésnek azonban már az első részlete sem került megfizetésre, ami ahhoz vezetett, hogy a hitelező pénzügyintézet a kölcsönszerződést felmondta. A felmondás következtében a perbeli megállapodás 2./b./ pontjában megjelölt, és az ... Bank által kezelt birtokfejlesztési hitelszerződések megszűntek [Ptk. 321. § (1) bekezdés, 319. § (2) bekezdés]. A hitelszerződések megszűnésével egyidejűleg értelemszerűen megszűnt annak a lehetősége is, hogy a felperes eleget tegyen „a területeket terhelő hitelek visszafizetési feltételeinek”, vagyis a felperest terhelő kötelezettségek közül kiesett egy jelentős értékű szolgáltatás, mivel többé nem volt lehetőség az átvállalt hitelek szerződésszerű törlesztésére. Ezzel megbomlott a szolgáltatások és ellenszolgáltatások egyensúlya, mivel az I-II. rendű alperesekre háruló szolgáltatások összetétele változatlan marad, de a felperesre háruló szolgáltatások köre csökkent, és ezzel párhuzamosan összértékük is jelentősen alacsonyabb lett. Nyilvánvaló, hogy a felek az átvállalt hiteltörlesztés terheinek a számbavétele mellett állapították meg a felperest illető ellenszolgáltatás összetételét, ezért konszenzusukkal összeegyeztethetetlen, hogy a felperes a nagy összegű hitelek törlesztése nélkül is az eredetileg megállapított értékű és összetételű ellenszolgáltatás követelésére legyen jogosult. A hitelszerződések felmondása miatt tehát a perbeli megállapodás alkalmatlanná vált az abban meghatározott célja betöltésére. Erre a változásra figyelemmel a perbeli megállapodás jogi értelemben lehetetlenült, mivel azt eredeti tartalmának megfelelően teljesíteni nem lehet. A teljesítés lehetetlenné válását a megállapodásban félként nem szereplő külső személy a hitelező pénzügyintézet felmondása idézte elő, ami a Ptk. 312. § (1) bekezdése értelmében a szerződés megszűnéséhez vezetett. Ebből következően a felek nem tartoznak további szolgáltatással, a már teljesített pénzbeli szolgáltatás pedig visszajár [Ptk. 319. § (2) bekezdés].

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően azért találta alaptalannak a keresetet, mert a perbeli megállapodás eredeti feltételeinek megfelelő teljesítése megghiúsult, minek következtében - az előszerződési megállapodásra

kiterjedően megszűnt a szerződés, és az abból eredő kötelezettségek alól a felek szabadultak, ezért nincs helye az üzletrész adásvételi szerződés létrehozásának. Minderre figyelemmel - az indokolás módosítása mellett - a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperest terhelik a másodfokú perköltségek, erre tekintettel meg kell fizetnie a fellebbezési eljárási illetéket, és meg kell térítenie az I-II. rendű alperesek részére a jogi képviseletük ellátásával felmerült költségeiket. Az utóbbi összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet

3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (4) és (5) bekezdései alapján állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdései alapján kötelezte a felperest a személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2013. január 18.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Madarász Anna s. k.
bíró